

عنوان مقاله:

رهیافتی هستی شناسانه به علم حضوری از نگاه صدرالمتهالین

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 9، شماره 23 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد جواد پاشایی - استادیار گروه فلسفه و حکمت دانشگاه شاهد تهران

خلاصه مقاله:

شناخت حضوری شناختی است که در آن، معلوم، حقیقت شیء بوده و خود بعینه نزد عالم حاضر می-گردد. هرچند این معرفت در هر دو ساحت معرفت شناختی و هستی شناختی امکان بررسی دارد، لکن تامل در بعد هستی شناختی آن، ضرورت افزونتری را فراروی یک پژوهشگر فلسفی قرار می نهد. مطالعه هستی شناسانه علم حضوری در ضمن مختصاتی چون وجودی بودن علم حضوری، ذو مراتبی علم حضوری و اتحاد یا وحدت اجزای علم حضوری از یافته های نگارنده در تحلیل بعد هستی شناختی این معرفت به شمار می رود. بسیار حائز اهمیت است که بدانیم وصول به این یافته ها در حکمت متعالیه تنها از همپوشانی احکام علم با احکام وجود، ناشی شده است. همچنانکه خاصیت تشکیک پذیری علم حضوری نیز محصول همین همپوشانی می باشد. وحدت یا اتحاد میان اجزا (حسب اقسام مختلف علم حضوری)، از نتایج دیگر تبیین هستی شناسانه علم حضوری در نگاه صدرایی به شمار می رود. تاکید می شود که روی آورد تحلیلی توصیفی مساله علم حضوری با نظر به بررسی بعد هستی شناختی آن، این نوشته را از سایر پژوهشهای موجود در این حوزه که ناظر به ارزش معرفت شناختی علم حضوری اند، متمایز ساخته است.

کلمات کلیدی:

علم حضوری، مساوقت علم حضوری و وجود، تشکیک پذیری علم حضوری، اتحاد، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009515>

